

Tôi Lượm Đồ Hộp

AH Bùi Đức Hợp

Hôm nay 22/9/17, San Jose bước vào đầu thu. Gió bắc thổi nhẹ, lá phong khô lãng xãng chạy trên đường nhựa. Tôi vác bao bụi chất đầy đồ hộp tới ngân hàng thực phẩm Second Harvest Food Bank, 750 đường Curtner. Hai bích chương dán trước quầy hàng đập vào mắt tôi:

* Together, we're building a hunger free community

* \$50 buys 100 meals

Như thường lệ, bà Mỹ đứng tuổi, nhan sắc, phụ trách donation (tặng phẩm) niềm nở đón tiếp tôi:

- Ông có cần receipt?
- Dạ thưa không!
- Chắc ông là chủ chợ?
- Thưa không! Tôi chỉ là người lượm đồ hộp.
- Vậy sao?

Trong cư xá tôi vì chán ăn, người ta quẳng đồ hộp, bánh mì đủ loại vào 14 thùng rác công cộng nằm dọc theo lối đi. Nhiều vô số: meals in the can, tuna, canned chicken, peanut butter, canned fruit v. v. (a). Cuối tuần, tôi có nhiệm vụ lượm các đồ hộp còn đất (date) (nhiều hộp

còn best use by Sept 19, 2019), đóng gói và chở đi Food Bank.

Thay vì lượm rác, tôi nảy ra ý định ra một thông cáo viết bằng song ngữ, dán trên bảng Community News với nội dung như sau: "Ai có đồ hộp dư dưng nhưng còn đất, xin vui lòng đem đến nhà số 328, tôi chịu trách nhiệm chở tới Food Bank".

Văn phòng cư xá không đồng ý, vì cho rằng đây là việc làm có tính thương mại. Trời ơi! Từ thiện mà sao lại nói thương mại.

Tôi rất tiếc không thể giao nộp bánh mì cho Food Bank, vì hạn sử dụng chỉ còn ngày một, ngày hai. Nhìn chúng nằm ngổn ngang trong thùng rác, lòng tôi quặn đau, và liên tưởng tới "35 ngày vượt biển": Sáng sớm ngày 7/5/1979, con thuyền chở 172 người tỵ nạn cập bến Le Tung, một hòn đảo nhỏ thuộc Indonesia. Đã 2 ngày nhịn đói!, khi nghe tiếng rao sang sảng trên đảo "Bánh mì nóng hổi", tôi có cảm tưởng như được hồi sinh. Trời sáng hẳn, dân tỵ nạn được phép lên bờ. Thấy mẫu

bánh mì mốc meo vương vãi trên cầu tàu, tôi vội lượm lên nhai ngấu nghiến.

Rồi khi ty nạn tại Hoa Kỳ, tôi thường ăn trưa tại các Trung Tâm Cao Niên với giá ưu đãi \$3/1 bữa. Ăn xong, mỗi thực khách còn được tặng rau, hoa quả tươi, bánh ngọt do siêu thị bán ế cho lại. Cuối bữa, nhà bếp gạt những bánh mì "vô thừa nhận" vào thùng rác. Tiếc lắm thay! Sao họ không bắt chước Đài Loan, mỗi nhà có 2 thùng rác: thùng chứa rác thường và thùng đựng thức ăn phế thải. Sáng sớm hôm sau, xe thùng chở thực phẩm thừa thải thẳng tới trại chăn nuôi heo ở ngoại ô thành phố. Một công 2, 3 việc!

Thấy tôi tận tụy lượm rác, mấy ông bạn cùng xóm trách khéo:

- Già không lo thân già, mà lại đi lo chuyện bao đồng thiên hạ.
- Tôi làm là vì tứ độc (b).

Trong cư xá, tôi có tới 3 đồng nghiệp Rác;

1) Cụ Ty: Ngày 2 buổi, cụ giữ từng bao rác, lấy lon nhựa chắt đầy xe chợ. Cụ âm thầm lặng lẽ làm việc này cả năm nay. Tôi hỏi cụ bà

- Bác trai lượm lon nhựa để bán hay sao?

- Không, Ông nhà tôi cho nhà thờ Chúa Ba Ngôi.

- Vì rác ô nhiễm dễ truyền bệnh, cụ nên khuyên cụ ông đeo khẩu trang và găng tay.

Thấy cụ lượm rác, bất kể thời tiết nắng mưa, bà Tám cùng xóm bảo Cụ mát đây, dờ hơi. Phần tôi, tôi không tiếc lời khen cụ :

- Tuổi già như cụ (cụ suýt soát tuổi tôi) mà còn làm những việc hữu ích cho đời, thật là đáng quý!

2) Ông Mỹ đen: Vai đeo bao lô, cưỡi xe đạp xịn, ông trông tựa như Tây bao lô Sài Gòn. Nhỏ con, ông nhảy vào bên trong thùng rác, ông chỉ lượm những chai lọ thủy tinh, nhiều nhất là vỏ bia Heineken, rồi đem bán tại trạm thu mua gần chợ Safeway. Gặp ông, tôi chào buổi sáng:

- Nghề này, có đủ sống không?
- Đủ trả tiền nhà, còn lại là ông Obamare takes care.

3) Ông Mễ: Ông có xe truck riêng. Ông chỉ thu gom quạt máy, lò vi sóng, tivi, radio, đầu máy, nói chung là đồ điện, rồi đem bán cho công ty thu mua đồ cũ ở đường Monterey. Thấy đồ điện không hôi mùi rác, tôi định học nghề này để kiếm thêm tiền làm thiện nguyện. Ông khuyên tôi:

- Ông già rồi! làm nghề này, dễ bị cụp lưng lắm!

Tóm lại, 4 đồng nghiệp Rác chúng tôi sống chung hòa bình, chào hỏi mỗi khi gặp nhau, không cạnh tranh nghề nghiệp,

vì mỗi người thu gom phế phẩm khác nhau.

Khi ra về, bà Donation niềm nở nói:
- See you again, my dear!

Hai tay bà giang ra như muốn ôm, trong lúc tôi chưa kịp nói:

Khoan khoan đứng đó chớ ra. Bà là phận gái, tôi là phận trai (c)

Bà ghì chặt lấy người tôi, rồi ôm hôn thắm thiết.

Trên đường về, tôi nghĩ bụng, lần sau tôi sẽ để đồ donation ngoài cửa.

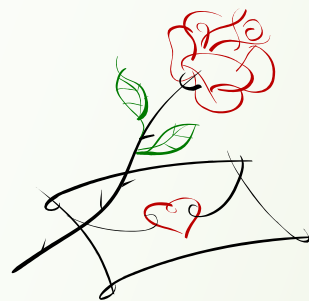
Anh chị ơi! Tuy ngoài 80, tôi vẫn còn mắc cỡ, e thẹn lắm!

- (a) Chợ Lion bán \$2/1 hộp
- (b) Tứ độc: 4 bệnh nan y: cao đường, cao máu, cao mỡ và phong thấp
- (c) Phỏng theo thơ Lục Vân Tiên

BPT chúc AH Hợp luôn khỏe mạnh để tận dụng bất cứ thời giờ rảnh hay tiền bạc để giúp những người thiếu thốn. Một gương sáng cho các AHCC.

Hamilton Pool Preserve, Austin, Texas

MÙA THÁNG SÁU

*Lòng do dự, mà đôi chân vẫn bước
Qua hai phố lại đến ngõ quen quen
Chiếc cầu gỗ còn leo lét ánh đèn
Cành thiên lý đong đưa, chào đón khách*

*Bàn em học, chỉ còn trơ quyển sách
Anh đến ngồi, tìm lại chút hơi quen
Vẳng đâu đây, ai dạo khúc Chopin
Bản Tristesse mang anh vào biển nhớ...*

*...”Puisque tout n'est que chimère
“Pourquoi suis-je sur la terre?
“Je croyais que c'était pour aimer...”*

*Em đi đâu, ủ rũ giàn thiên lý?
Em có về, để mình trúc đợi chờ?
Nhà quạnh hiu, trống vắng, ngẩn ngơ!
Mưa chọt đến chọt đi, mưa tháng sáu.*

*AH Mai Thanh Toàn
TonaMai*